

men, dat Mietje zelf niet kon lezen, zegde zij: "Laat maar, dat is een Frans woord". De lei werd zelden gebruikt. De leerlingen schreven met een ganzepenn. Op het bord mochten ze nu en dan ook eens schrijven. Zij leerden een weinig rekenen: samentellen en aftrekken.

Wat kenden de meisjes toen zij Mietje's school verlieten? De catechismus heelmaal van buiten; tamelijk vlot lezen, hangen gedrukt was - de geschreven vorm kenden zij niet; rekenen: weinig of niet; en schrijven?: met moeite hun naam.

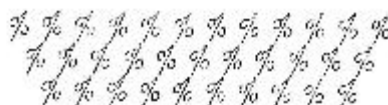
Deze noodige Juffrouw De Caluwé heeft 47 jaar van haar beste krachten besteed aan het onderwijs van een deel van de Lapscheurse jeugd!

Antoon Vermeersch.

+o+c+c+o+c+o+c+o+c+

1. De Heer A. Vermeersch was gedurende lange jaren hoofdonderwijzer te Lapscheure en hij zond ons een uitgebreide geschiedenis van het gemeentelijk onderwijs te Lapscheure. Wij hopen stellig deze bijdrage in een volgend nummer te plaatsen. Maar wij kunnen niet weerstaan aan de verleiding U nu reeds Mietje Wagenaars schooltje te leren kennen. Te meer daar ons eigen moeder zaliger, geboren te Brugge in 1876 aldaar een absoluut gelijkaardig schooltje heeft bijgewoond ergens in de Oude of de Nieuwe Gentweg.

2. De wagenmakerij en dus ook de "school" werden vernield door de beschieting in september-oktober 1944. De eigenares Mw Matthys-Dierickx, heeft er twee nieuwe woningen gebouwd. In het ene woont zij zelf en het andere is nu het Gemeentehuis van Lapscheure.

|| M E D E D E L I N G E N ||

1. Een Luchtballon te Knokke:

In de bijdrage van Dr. Jos De Smot over het dagboek van De Vos, is in ons vorig nummer op blz 56 ondersaar, de datum weggevallen waarop de luchtballon te Knokke daalde. Het was op 20 september 1908.

2. Afbreuk van de Sultan.

J. Opdrinck in 'Cnocke Histoire et Souvenirs' 2e uitg. blz 187, J. De Smot in Rond de Poldertorens IIIe jaarg. blz 53 en ook V. Cosyn in hetzelfde Nr blz 62, vertellen van het Engels kolenschip "De Sultan" dat in 1896 voor Knokke strandde.

poen het schip op 20 jan. van dit jaar voor afbraak verkocht werd, kocht dhr. Schaut er 4 zware eiken balken van. Daarmee bouwde hij zijn wagenkot. Deze 4 balken schragen nu nog hetzelfde afdak van het hofstedek van dhr. Drypondt- de Schaut, nevens de Spanjaardenstraat, vroeger het strandwachtershuis bij het Fort Sint-Pol. De bewoners laten graag deze oude herinnering bewonderen. Br. G.

3. Nog een "keizerrede" te Oostkerke?

In verband met R. de P. Mededelingen blz 29 van jaarg. III. Bij mijn opzoekingen voor de stamboom Van de Ryse, die onzeggens klaas is, vond ik in de kerkregisters te Oostkerke 1765: "4a Boris 1765 obiit an 5 a Sep. e. in choro B.M.V. officio summo petronella Schaep uxor patritii Van der Ryse aet. 27 an. item obiit proles posthuma corundem parentum, qui ex matre socia et ab operatione Bapta. per medium circiter quadrantis supervixit et 5a cum matre sepulta e."

A. De Bruycker.

4. Eendracht maakt macht.

De molenvrienden van Oostkerke stellen pogingen in het werk om de Dorpsmolen van Oostkerke te redden. Met dit doel worden vrijwillige bijdragen bijgebracht om daarmee de schone molen voorlopig te herstellen. Reeds werden nuren gewit en nu prijkt de fraaie toren weer in het heerlijke polderlandschap. Voor het ogenblik zijn de deuren en de vensters in herstel en straks komt het dak aan de beurt.

Indien op deze manier de molen voorlopig gevrijwaard wordt, staat het klasseren door de Commissie voor Monumenten en Landschappen in het vooruitzicht.

R.D.K.

5. De verbeteringswerken in Oostkerke-dorp.

In de loop van de laatste maanden werd in Oostkerke-dorp een riolering aangelegd en werden de voorvaderlijke ronde straatkeien vervangen door een tarmakbaan. Tezelveertijd werden ook in de dorpskom de bovengrondse telefoonlijnen vervangen door kabels in de grond. Jammer genoeg mislukten gedeeltelijk de onderhandelingen met de niet bepaald oestetisch aangelegde electriciteitsmaatschappij. Het plein voor de kerk zal in de toekomst vrij zijn van palen en arden, maar achter de kerk en in de Dorpsstraat blijft het electriciteitsnet het dorpsbeeld ontstoren.

Gedurende de grondwerken voor de rioleringen werden herhaaldelijk funderingen blootgelegd van vroegere opeenvolgende kerkmuren, waardoor de inkrimping van het kerkhof duidelijk kon nagegaan worden. De laatste vermindering had plaats in 1954. Met de stenen van de kerkmuur werd immers het bovendeel van de herbouwde toren opgemetst. Er werd met nieuwe stenen een ander kerkmuur gebouwd, naar de straat rond het kerkhof werd verbreed. Deze verbreding beliep vlak voor de kerk ongeveer 3 meter. Deze stuur nu werd gewit, wat voordien nooit gedaan is geweest.

De kerkmuur die in 1954 werd afgebroken was gebouwd in 1876 door aannemer J. Jansens van Oostkerke voor 10.013 fr. 16 cent; en er kwam nog 389 fr. 16 cent. bijwerk bij. Ook in 1876 werd de straat rondom het kerkhof verbreed en het kerkhof verminderd. Toen werd immers ook de eerste kasseiweg gelegd rondom de kerk. Het werk werd uitgevoerd door Jan Baesen van Wingene voor 4.847 fr.

De kerkmuur van 1876 verving een in 1823 herbouwde muur, die gestaan heeft ongeveer te midden van de kassel die nu uitgebroken werd. De grondvesten van 1823 zijn op vele plaatsen zichtbaar geweest gedurende de rioleringswerken. Voor de ingang van de kerktoren bleek duidelijk dat deze grondvesten daar veel ouder waren dan 1823. Ze waren samengesteld uit kalkmortel en kleine valdsteen.

Vlak voor de kerkingang van de kerk zijn ook nog andere grondvesten blootgekomen van een nog oudere kerkmuur die nog meer westwaarts stond dan die van 1823,

en wel op ongeveer twee meter voor het voetpad dat nu ligt voor het huis nr 22. De grondvesten bestonden ook uit kalkmortel en veldstenen. Het kerkhof moet zich oorspronkelijk echter uitgestrekt hebben tot tegen het huis nr 26 en nr 22. Want wanneer het rioolputje gemaakt werd op de noarswesthoek van het huis 22, werd daar een zeer oud gemaal blootgelegd dat met het hoofd naar het westen lag.

Het gehele plein dat nu voor de kerk ligt, is dus lang geleden gebruikt geweest als begraafplaats; en daarvan kon men gedurende de nu uitgevoerde werken duidelijk de bewijzen zien.

R. D.K.

6. Ons Heen.

Zo pas verschoor een dubelnummer van dit prachtig tijdschrift van de Landsbond voor Heenkunde. Het is een buitengewoon gelukt T e g e l n u m m e r van 36 bladz. Alles oven belangrijk en leerzaam en bijzonder rijk geïllustreerd. Vraag dit nummer ter lezing aan onze bibliothekares Mej. Margriet De Keyser, Pierslaan 10, Knokke... En neem vast er zeker een abonnement voor het volgende jaar.

|| K O R T E V E R S L A G E N . ||

|||||

1. Frans-Vlaanderen - 1 mei 1961.

We zouden een half nummer van "Rond de Poldertorrens" kunnen vullen met het verslag over onze zeer goed geslaagde eerste studiereis. Maar ons tijdschrift dient niet voor lange reisverhalen; temeer dat ieder Lid van de Kring een korte beschrijving van de reiscute heeft ontvangen.

Met 45 Leden die heel ons geweest vertegenwoordigden, in een pracht-autocar, ging het, stipt op tijd, naar de grons. Pas over de Schreve, vielen we "De Boos" binnen om geld te wisselen en ontdekten dat ook daar heerkundigen leven: horizonner U maar het mooi gesneden St-Sebastiaansbeeldje.

Te Eko was de Roderijkerskamer "vermoord" in 1940; maar het vaandel van 1541 hebben we bewonderd en ook de jonge Broucke in de narrenkostuum.

In Kassel was er veel keuzien waard, naar eerst leidde Bar De Smet een groep liefhebbers naar het kerkhof. Daar vonden we het graf van Generaal Van Damme. Op de zuil staan al de plaatsen vermeld waar die heer gevochten heeft voor de Republiek en voor Napoleon. Bovenaan prijkt Kadzand. Herinneringen aan Generaal Van Damme in onze streek zijn; 1° het Eiland Van Damme, de zandbank in het Zwin waarlangs het Dievangat loopt; 2° te oosten van Sluis, de Sophia Polder (omdat zijn vrouw zo heette); waar de Brugse Vaart in het Zwarte Gat liep: de Austerlitz Polder (omdat hij daar gevochten heeft); en wat meer naar 't westen, de Diomedé Polder (op de grafzuil staat ook die naam van zijn zoon). Hij kreeg van Napoleon deze schorren die ³irpolderde respectievelijk in 1805, 1807 en 1827.

We doolden door het Bos van Klomeren en vonden de abdijresten: wat doet dit hier waarlijk denken aan Ter Doest - maar het is allen wijdeer.

Iedereen voelde diep aan de treurnis om de Franse slordigheid die ons de heerlijke St-Bertijnstoren deed verliezen in 1943. Best maar dat we in de Jezulienkerk niet binnen konden, daar zou iedereen nog meer geïngerd zijn geweest. Gelukkig heeft de katedraal veel goed gemaakt.

Waten met zijn torrenpuin en zijn vestingen was voer volen nieuw en verrasend. En al over de zachte heuvelruggen daalden we naar de rijke volksdevotie bij het